

Brussel, 1 Meert, 1822

Hoog-geachte Heer.

Leen! **E**neen! Ik heb mijn vaderland niet vergeten! Vader-
land's liefde brandt in mijn hart, en dat heylig vuur zal niet als
mer mynen laetsten adem uitgaen.

In myne ~~belichrijnd~~ heb ik van mijn land niet gesproken,
Zegt gy. Dit is waer. Maar dat beekje is van ~~de~~ weynig
belang, dat ik nooit gedacht had, dat het in eenen welken
vlaeming's handen zou gevallen hebben. Ook heb ik niet
geedgerongen van in een zoo ~~Italen~~ en nietbeduydend
werkje, van mijn vaderland te spreken.

Wil my dan niet daerover berispen!

Die voor het vaderland schryft meer in der vlaemsche
taal schryven. Fransche woorden kunnen ons ons België
niet verheugen!

Alhoewel ik nooit geene vlaemsche letterkunde, en
nog min Dichtkunde, geleerd hebbe, neem ik tog de
vrijheid in dezen vlaemschen brief te schryven, en in eenige
woorden over mijn vaderland te denken; niet om by u den naam
van vlaemschen Dichter te verdienen, meer om u te toonen

Ik zou goed van het italie Quintus te willen verbeteren, over my van
ene copy van af te nemen. Ik zoude dat italie Quintus kenden als
ene Quintus van myn eerste jonging om vlaemsche Dichtkunde te
verbeyren.

dat vaderlands liefde de grootste mirakelen maekten Men,
zelfs eenen die geen vlaemsch kens doen vleemische
zy men deden!

O Patria!

Dulce est pro patria mori!

Aen de heer Dr. Van Duyse, die my verweten had ^{ons} ~~and~~ dat verband te hebben
vergeeten in myne Keliostropie.

En God heeft u aen ons gegeven,
O vaderland! dierbaerste goed!
A u schenkt ik mijn hert, mijn leeven;
Aen u schenkt ik mijn lyf, mijn bloed!

Uw kinderen zullen nooyt verdraegen,
Dat men u banne ryt Europa.
Zoo lang wy wapens kunnen draegen,
Zal uw naem blyven Belgica!

Dien naem zal nooyt gaen verlooren;
Nem selfs nog kryg, nog hongers-nood!
Uw kinderen sijn Belgen gebooren,
En blyven Belgen totter dood!

Al laegt gy in de vreemde boeyen,
Al waert gy aen een ander land, ryk,
Uw dierbe naem bleef altyd bloeyen!
Is hy toch niet onsterffelyk?

Le verjéft zoud men willen bannen
Die naam ^{die als een} iust Euroop's vryheid's band;
Een waeren belg vrees geen Tyrannen!
Er zyn nog ^{de} Edmonds in ons land!

Dwynen, Franschen en Spagniaarden,
Kennen reeds lang den belgen moed!
Brussel, Gent, Brugge en Antwerpen,
Daer ^{de} ligt nog belg's gestolten bloed!

Op onze torens zyn nog klokken,
Wiens welbekend en held gedruys,
Duyzende krygers ^{de} haren aanblikken!
Her is nog ^{de} poeder in ons huys!

Her is nog magt in onze armen;
En is her ^{de} houte in onze borst,
Vreemde stad's brand zal ons verwarmen,
En vreemd bloed st verslaen onzen dorst!

Wy hebben nog wapens, en wallen,
En in den quagel een geschreeuw!
Hy is ^{de} niet in sleep gevallen,
Den ^{de} vlienden's dappren leeuw.

Lieten wy dan te soemen spannen,
Broeders, tegen Zwingelandy!
Al zyn de Belgen ^{de} goede mannen,
Zy verdragen geen sleeverny!

Den Belgen aert zal nooyt veranderen,
Zoo lang wy zyn in goed verband;
Vereenig ^{de} wy met elkandren,
O Gent!... Brussel strek de hand!

bus-kruys.

Lie daer was vaderlands liefde doen ken.

Vergeet my de honderde feyten die gy, in het papier zult vinden; en
verget niet dat ik, nooyt Vlaemsche dichtkunst, of Prosa, heb bevestig-jehouden, alhoewel ik
die veel duytend ^{my} ^{meer} meer bemint als de Fransche.

Mijne zusters groeten u hertelyk. Wat my aangaet ik geve u
eeren waeren, trouwen, hand-druk.

(vlaemschen)

Uw vriend

Ch. Vanduyghenbrouck. Dm.

Gene

Le D^r. Van
Loo-jeugten

Archivist van het

Gij. Lieve ik u moogen verhoeken het hiet by
grooten beelde van den heer Willems, als een
collectie willen te bekrachten?